

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji toga suda Mireli Valjan-Harambašić, te Mirmi Parađina, zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja [redacted] protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupanog po opunomoćenici [redacted] službenoj osobi tuženika radi rješavanja spora između korisnika i operatora, nakon usmene i javne rasprave, zaključene 27. kolovoza 2020., objavom odluke temeljem čl. 61. st. 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17), 4. rujna 2020.,

presudio je

Poništava se odluka tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-01/536, Urbroj: 376-05-2-19-4 od 3. listopada 2019. i predmet se vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenom odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-01/536, Urbroj: 376-05-2-19-4 od 3. listopada 2019., odbijen je zahtjev tužitelja za rješavanje spora korisnika [redacted] ovdje tužitelja, protiv operatora javnih komunikacijskih usluga [redacted]

Tužitelj u tužbi osporava zakonitost odluke tuženika, te navodi da je do 31. siječnja 2019. koristio usluge [redacted] - pristup internetu, bez ugovorne obveze, paket BIT TURBO NET 20 preko telekomunikacijske infrastrukture [redacted] na adresi: [redacted] Navodi da mu je u siječnju 2019. [redacted] poslala dopis kojim ga upućuje na to da više neće moći pružati usluge po cijeni koju je do tada plaćao, te da mu povećavaju cijenu usluge kao i da do 15. veljače 2019. može raskinuti ugovor ili od tog dana koristiti skuplje usluge. Kako mu jednostrano povećanje cijene nije odgovaralo, odlučio je promijeniti operatera. Podnio je zahtjev za uslugu kod drugog operatera ([redacted]), počevši s 1. veljače 2019., te mu je priključena usluga [redacted] preko telekomunikacijske infrastrukture [redacted] koju je koristio ranije [redacted] radi pružanja usluga. Ustvrdio je da je 1. veljače 2019. [redacted] u svojoj centrali isključio usluge [redacted] prema tužitelju, a par sati kasnije je uključio uslugu [redacted] d.d. te je ta usluga postala aktivna. I jedna i druga usluga pružale su se preko iste infrastrukture (bakrene parice [redacted]), a preko koje se ne mogu pružati dvije usluge. Nedugo nakon toga vratio je [redacted] uz odgovarajući dopis poštom opremu (dopis i potvrda o slanju preporučenom poštom opreme), koji je priložen u spis predmeta u HAKOM-u.

Međutim, i dalje je primao račune za usluge [redacted] iako mu nisu pružali uslugu niti su imali iznajmljenu paricu prema tužitelju od [redacted]. Zaključuje da sukladno Općim uvjetima poslovanja tužitelju nisu pružali uslugu. Na navedeno se žalio 7. veljače 2019. i tražio otpis dugovanja i raskid pretplatničkog odnosa na što mu je odgovoreno da mora ispuniti obrazac za raskid ugovora i da će ga isključiti za 12 radnih dana. Kako je bio isključen više od mjesec dana prije toga s njihove mreže (isključio ga je [redacted]) obavijestio ih je da ne može ispunjavati obrazac za isključenje usluge kada je ista već isključena, već da isključenje provedu kroz svoj sustav. Nakon toga, zaprimio je odgovor da ne može samoinicijativno raskinuti ugovor, a u kojem se opširno navodi kako se jasno i nedvosmisleno mora odrediti da li želi raskinuti pretplatnički odnos, a pismo je odgovor na njegovu višemjesečnu prepisku da želi raskinuti pretplatnički odnos, te misli da je bio jasan i nedvosmislen u tome. Nadalje, iznosi i da je upućen da se očituje da li želi trajno isključenje telefonskog broja ili prijenos broja kod drugog operatera. U tom smislu ističe da ga se upućuje na isključenje usluge koju nije ni imao (telefonski broj), budući je koristio uslugu pristupa internetu i nije imao fiksni broj telefona, stoga to nije ni mogao prenijeti niti isključiti. U odnosu na uputu vezanu za promjenu operatora ako to želi – navodi kako je to napravio 1. veljače 2019., kada je usluga [redacted] isključena i uključen je drugi operator na istoj parici. Nadalje, u odnosu na poziv da im vrati pretplatničku opremu poštom, ističe da im je opremu vratio poštom 12. ožujka 2019. Žalba za odobrenje računa za veljaču 2019. odbija se kao neosnovana – a u veljači mu nisu isporučivali usluge jer nisu imali aktivnu paricu prema tužitelju. Tužitelj je obaviješten i da će račune izdavati u sustavu dok je usluga aktivna – međutim da usluga nije aktivna od 1. veljače 2019. Smatra da je iz njegovih postupaka (vraćanje opreme, obavijest da mu više ne pružaju usluge i traženje raskida pretplatničkog odnosa) te postupaka [redacted] (iznajmljivanjem parice koju je koristio [redacted] prema tužitelju drugom operateru) jasno dano do znanja da želi raskid pretplatničkog odnosa, kao i da je raskid pretplatničkog odnosa nastupio 1. veljače 2019. činom prekida komunikacije tužitelja i [redacted] putem parice [redacted] a koje je isključenje proveo [redacted] a što je sve naveo i u izjavljenoj žalbi. Poziva se i na sadržaj obrazloženja tuženika, koji u bitnom navodi da je od [redacted] tražio raskid ugovora o pružanju javne komunikacije usluge na tužiteljevoj lokaciji, a da mu je [redacted] odgovorila da im mora dostaviti vlastoručno potpisan zahtjev s imenom i prezimenom vlasnika, adresom priključka i OIB-om. U tom smislu ukazuje da je njegov e-mail sadržavao sve podatke, osim potpisa koji slanjem e-mailom gubi vjerodostojnost, a koji vlastoručno potpisani zahtjev traže da se šalje e-mailom. Svu komunikaciju s [redacted] obavljao je putem elektroničke pošte koju imaju u svojoj evidenciji, a tužitelj zahtjev za slanje potpisa e-mailom ne smatra obvezom, već kršenjem zaštite osobnih podataka.

Nadalje, navodi da tuženik u obrazloženju odluke navodi da nije raskinuo uslugu, ne prihvaćajući tužiteljevu argumentaciju da je usluga raskinuta 1. veljače 2019. od [redacted] (treće strane) i daje pravo [redacted] na daljnju naplatu računa. Tužitelj smatra da ukoliko bi se i tumačilo da usluga nije raskinuta i da [redacted] ima pravo ispostavljati račune za pruženu uslugu (koja uključuje najam bakrene parice od [redacted] do tužiteljeve lokacije) pružanje usluge tužitelju je prestalo 1. veljače 2019. kada je [redacted] tu paricu iznajmio [redacted]. Kako uslugu nisu pružali od 1. veljače 2019. višom silom ([redacted]) je prestao iznajmljivati tu paricu njima i dao je drugome) usluga nije pružena te mu se ne bi mogla naplatiti naknada za pružanje usluge. Iz prednjih navoda, kao i priloženih dokaza u postupku pred HAKOM-om nedvojbeno proizlazi da je činjenično stanje pogrešno utvrđeno, a slijedom toga i da je nepravilno primijenjeno materijalno pravo.

Tužitelj predlaže da sud poništi odluku Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti Klasa: UP/I-344-08/19-01/536, Urbroj: 376-05-2-19-4 od 3. listopada 2019.

Tuženik u dostavljenom odgovoru na tužbu navodi kako u cijelosti prigovara svim navodima iz tužbe. Tuženik prvenstveno ističe kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz čl. 5. Zakona o općem upravnom postupku (NN, broj: 47/09; dalje: ZUP) i načelo utvrđivanja materijalne istine iz čl. 8. ZUP-a, te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom čl. 98. st. 5. ZUP-a. U tužbi tužitelj osporava odluku tuženika smatrajući da je raskinuta usluga koju je pružao [redacted] d.d. i pritom se poziva na činjenicu da je svu komunikaciju obavljao putem elektroničke adrese koju isti ima u svojoj evidenciji. Sporno je utvrđenje je li usluga koju je pružao [redacted] raskinuta te ima li [redacted] pravo na daljnju naplatu računa. U konkretnom slučaju na temelju spisu priložene dokumentacije, tuženik je utvrdio kako je [redacted] vezano za pitanja raskida ugovora, postupila sukladno odredbama pretplatničkog ugovora, sukladno odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama (NN, broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17; dalje: ZEK), Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (NN, broj: 154/11, 149/13, 82/14, 24/15 i 42/16; dalje: Pravilnik) i svojih Općih uvjeta poslovanja (dalje: Opći uvjeti). Nadalje, tuženik navodi da je uvidom u korespondenciju između tužitelja i [redacted] utvrdio kako je tužitelj zahtijevao trajno isključenje usluge zbog prelaska drugom operatoru (1. veljače 2019.). U tom smislu, iz spisu priložene elektroničke poruke [redacted] od 28. veljače 2019. proizlazi kako je tužitelj obaviješten da ukoliko želi trajno isključenje pretplatničke linije mora dostaviti zahtjev zajedno sa podacima vlasnika, ime i prezime, adresu priključka, OIB te navedeni zahtjev treba vlastoručno potpisati. Pojašnjava da je prema odredbi čl. 20. st. 4. Pravilnika, propisano da su operatori javnih komunikacijskih usluga u svojim općim uvjetima poslovanja obvezni detaljno navesti načine na koje korisnici mogu zatražiti raskid pretplatničkog ugovora, što uključuje i mogućnost raskida elektroničkim putem te navesti je li za raskid potrebna određena dokumentacija, odnosno podaci za identifikaciju korisnika te o kojoj se dokumentaciji i podacima radi. [redacted] je u svojim Općim uvjetima u čl. 26. st. 4. jasno propisala da pravovaljanu dokumentaciju za raskid ugovora čini vlastoručno potpisana pisana izjava Pretplatnika o raskidu ugovora koja sadrži naziv ili oznaku ugovora koji se raskida te adresu priključka i pretplatnički broj, a o čemu će [redacted] Pretplatnika u najkraćem mogućem roku upozoriti ukoliko zaprimi nedostatnu ili nepotpunu dokumentaciju. Dokumentacija za raskid ugovora dostavlja se na adresu sjedišta [redacted] ili na adresu e-pošte info@[redacted] ili na besplatni faks broj [redacted] Tužitelj u komunikaciji sa [redacted] u zahtjevu za rješavanjem spora te u tužbi problematizira način raskida ugovora koji je propisan i koji je tužitelj prihvatio prilikom sklapanja ugovora (sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja), a umjesto da je postupio po uputi [redacted] od 28. veljače 2019. Radi pojašnjenja, tužitelj je pravovaljanu dokumentaciju za raskid ugovora, između ostalog, mogao dostaviti i elektroničkim putem na navedenu adresu e-pošte, a pitanje vlastoručnog potpisa mogao je eventualno riješiti potpisom dokumentacije koju će „skeniranu“ poslati elektroničkim putem [redacted] ili koju će poslati na besplatni faks. Imajući u vidu kako je tužitelj zasnivanjem pretplatničkog odnosa pristao na Opće uvjete čime je bio upoznat s uvjetima i načinom glede raskida pretplatničkog odnosa te kraj činjenice da je [redacted] u konkretnom slučaju dala tužitelju jasne upute za raskid ugovora a pravovaljana dokumentacija se mogla dostaviti i elektroničkim putem, to je osporavanom odlukom odbijen zahtjev tužitelja za rješavanjem spora sa [redacted]

Slijedom svega navedenog, tuženik smatra da je osporavana odluka zakonita. Predlaže da Sud temeljem čl. 57. Zakona o upravnim sporovima (NN br. 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Sud je 27. kolovoza 2020. održao javnu raspravu, te je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17 - dalje: ZUS-a) dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet upravnog spora, na koju su pristupili tužitelj i opunomoćenica tuženika.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog postupka u kojem je doneseno osporeno rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, ovaj Sud utvrdio je da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

Predmetni postupak pokrenut je zahtjevom tužitelja od 6. svibnja 2019. za rješavanje spora između korisnika [redacted] ovdje tužitelja i operatora javnih komunikacijskih usluga [redacted] a povodom traženja tužitelja za raskid pretplatničkog ugovora, te s tim u svezi plaćanja izdanih računa za veljaču, ožujak i travanj 2019., a povodom obavijesti tužitelja o početku korištenja usluge drugog operatora.

Odredbom članka 41. stavak 1., 3., 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17; dalje: ZEK), propisano je da se prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom (u daljnjem tekstu: pretplatnički ugovor) (stavak 1.). Operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, u skladu s odredbama članka 42. i 42.a ovoga Zakona. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja iz članka 42. i cjenika usluga iz članka 42.a ovoga Zakona (stavak 3.). Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima. Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine. Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima (stavak 4.).

Odredbom članka 51. stavak 1. ZEK-a, propisano je da u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom, a operator javnih komunikacijskih usluga za to vrijeme ne smije pokrenuti postupak prisilne naplate niti ustupiti osporenu tražbinu.

Prema odredbi članka 20. stavak 2. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine, broj: 154/2011, 149/2013, 82/2014, 24/2015, 42/2016, dalje Pravilnik), u slučaju kada pretplatnik jasno zatraži raskid pretplatničkog ugovora operator mu, uz pisanu obavijest o raskidu, navedeni raskid mora omogućiti neovisno o postojanju potraživanja operatora prema navedenom pretplatniku i to: - kod pretplatničkih ugovora u nepokretnim mrežama u roku od

dvanaest (12) radnih dana od dana u kojem je raskid zatražen, - kod pretplatničkih ugovora u pokretnim mrežama u roku od jednog radnog dana od dana u kojem je raskid zatražen. Korisnik nije obvezan platiti dospjeli račun koji se odnosi na period nakon isteka roka u kojem je operator dužan omogućiti raskid ugovora. Stavkom 4. istog članka Pravilnika propisano je da su operatori javnih komunikacijskih usluga u svojim općim uvjetima poslovanja obvezni detaljno navesti načine na koje korisnici mogu zatražiti raskid pretplatničkog ugovora, što uključuje i mogućnost raskida elektroničkim putem te navesti je li za raskid potrebna određena dokumentacija, odnosno podaci za identifikaciju te o kojoj se dokumentaciji i podacima radi.

Odredbom članka 26. stavkom 4. Općih uvjeta poslovanja [ ] propisano je da pravovaljanu dokumentaciju za raskid ugovora čini vlastoručno potpisana pisana izjava Pretplatnika o raskidu ugovora koja sadrži naziv ili oznaku ugovora koji se raskida te adresu priključka i pretplatnički broj, a o čemu će [ ] Pretplatnika u najkraćem mogućem roku upozoriti ukoliko zaprimi nedostatnu ili nepotpunu dokumentaciju. Dokumentacija za raskid ugovora dostavlja se [ ] isključivo sljedećim putem: na e-mail adresu: zahtjev@[ ] na adresu sjedišta [ ] ili na besplatni fax [ ] Iznimno, izjava Pretplatnika o raskidu ugovora dostavljena elektroničkim putem [ ] na e-mail adresu zahtjev@[ ] ne mora biti vlastoručno potpisana, ako sadrži sve navedene podatke, pod uvjetom da Pretplatnik istu izjavu dostavlja s ranije potvrđene kontaktne adrese elektroničke pošte od strane Pretplatnika, a koja se koristi u svrhu izvršavanja obveza iz pretplatničkog ugovora.

Iz podataka spisa proizlazi da je tužitelj u podnesku od 7. veljače 2019., dostavio obavijest [ ] putem Gmaila da je podnio zahtjev za uslugu pristup internetu kod drugog operatora počevši od 1. veljače 2019., te da mu je s danom 1. veljače 2019. priključena usluga [ ] preko parice koju je koristio [ ] a s kojim danom je i prestalo korištenje usluge pristup internetu tužitelja kod operatora [ ]

Postupajući po traženju za prelaskom na uslugu drugog operatora, tužitelj je 28. veljače 2019. obaviješten od strane [ ] da nije zaprimljen zahtjev za raskid od strane novog operatora, te su tužitelju u privitku dostavili obrazac zahtjeva za posebne usluge, putem kojeg je moguće preseljenje telefonskog priključka, uz poziv tužitelju da isti ispuni i potpiše. Istog dana tužitelj je dostavio reklamaciju u kojoj je naveo da zbog jednostranih izmjena usluga više ne želi koristiti usluge [ ] uz tvrdnju da je obaviješten da se o izmjeni usluge može obratiti na predmetni mail: Korisnička Podrška. Postupajući po reklamaciji tužitelja [ ] je donio Odluku o reklamaciji od 27. ožujka 2019., kojim je odbio kao neosnovanu reklamaciju sa zahtjevom za odobrenje računa za veljaču 2019.

Tuženik se u obrazloženju osporene odluke u odnosu na utvrđeno činjenično stanje poziva na dostavljeno očitovanje [ ] prema kojem je tužitelj postojeći korisnik [ ] usluge i koristi paket BiturboNET 20 PLUS (samostalna usluga interneta) temeljem ugovora dogovorenog putem daljinske komunikacije 20. veljače 2017., uz napomenu da je dana 22. veljače 2017. poslana i pisana potvrda o sklopljenom ugovoru, sukladno odredbi članka 69. Zakona o zaštiti potrošača. Nadalje se navodi da je u postupku rješavanja prigovora korisnik, ovdje tužitelj, upućen u proceduru raskida pretplatničkog ugovora sukladno Općim uvjetima poslovanja [ ] za [ ] usluge i da niti jedan drugi način ne predstavlja pravovaljan raskid pretplatničkog ugovora. Nadalje se navodi da prema očitovanju [ ] nije zaprimio dokumentaciju za trajno isključenje korisnika niti Jedinstvenu izjavu o raskidu ugovora s postojećim operatorom, radi čega je pretplatnički ugovor i dalje ostao aktivan u sustavu [ ] U odgovoru [ ] na koji se poziva tuženik u obrazloženju osporene odluke, ističe se i da samovoljni prestanak korištenja usluga ne predstavlja pravovaljani način raskida ugovora.

Tuženik je zaključio da su sporni izdani računi od mjeseca veljače 2019. pa nadalje, a da je uvidom u elektroničku komunikaciju između tužitelja i [ ] vidljivo da je tužitelj zahtijevao trajno isključenje usluge zbog prelaska drugom operatoru od 1. veljače 2019., a da je [ ] u odgovoru od 28. veljače 2019. jasno korisnika uputio da ukoliko želi trajno isključenje pretplatničke linije da mora dostaviti zahtjev zajedno sa podacima vlasnika: ime i prezime, adresu priključka, OIB i da zahtjev treba vlastoručno potpisati, sukladno odredbi članka 26. stavku 4. Općih uvjeta [ ]

Odlučujući o podnesenom zahtjevu za rješavanje spora između korisnika tuženik se isključivo pozvao na odredbu članka 20. stavak 2. Pravilnika, kojom je regulirano postupanje operatora u slučaju kada pretplatnik jasno zatraži raskid pretplatničkog ugovora, uz pisanu obavijest o raskidu, nakon čega je zaključio da je [ ] postupio po prethodno citiranom članku Pravilnika, uz obrazloženje da bez pravovaljane dokumentacije od strane korisnika ne može izvršiti trajni raskid.

Međutim, tuženik je propustio određeno navesti je li tužitelj jasno zatražio raskid pretplatničkog ugovora, te koju dokumentaciju tužitelj nije dostavio, te s tim u svezi je li, u tom slučaju, tužitelj prethodno u najkraćem mogućem roku upozoren da je zaprimljena nedostatna ili nepotpuna dokumentacija za raskid pretplatničkog ugovora, odnosno je li postupljeno prema odredbi članka 26. stavak 4. Općih uvjeta poslovanja [ ] a o čemu ovisi i odluka je li tužitelj u obvezi platiti izdane račune počevši od veljače 2019.

S tim u svezi, iz očitovanja [ ] slijedi da je predmetnu uslugu tužitelj dogovorio putem daljinske komunikacije 20. veljače 2017., a iz podataka spisa nije razvidno je li pretplatnički ugovor sklopljen na daljinu putem telefona, u kojem slučaju bi se imala primijeniti odredba članka 26. stavka 3. Općih uvjeta poslovanja [ ] kojom je, između ostalog, propisano da pravne posljedice prestanka važenja ugovora na zahtjev Pretplatnika nastupaju istekom petog (5) radnog dana od dana kada je Pretplatnik [ ] nedvojbeno izrazio volju za raskidom ugovora putem telefona, te da će [ ] omogućiti raskid ugovora putem telefona u pravilu samo Pretplatniku koji je pretplatnički ugovor sklopio na daljinu putem telefona sukladno članku 6. Općih uvjeta.

Tuženik se u obrazloženju osporene odluke nije naveo razloge zbog kojih odbija prigovor, pri čemu se nije očitovao na sve okolnosti i činjenice koje su od utjecaja na donošenje odluke, a osobito na prigovor tužitelja da mu je od 1. veljače 2019. priključena usluga [ ] preko parice [ ] koju je ranije koristio [ ] tako da tu uslugu nije mogao koristiti, te nije postupio sukladno odredbi članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09., dalje: ZUP) kojom je propisano što sve obrazloženje rješenja mora sadržavati.

Slijedom navedenog ovaj sud nalazi da je pobijanom odlukom uz obrazloženje koje je njome dano povrijeđen zakon na štetu tužitelja budući da isto nije valjano i potpuno obrazloženo sukladno odredbi članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" broj 47/09; dalje: ZUP), kojom odredbom je propisano da obrazloženje sadržava kratko izlaganje zahtjeva stranke, utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza, razloge zbog kojih nije usvojen koji od zahtjeva stranaka, razloge donošenja zaključaka u tijeku postupka te propise na temelju kojih je riješena upravna stvar.

Odredba članka 98. ZUP-a je kogentne naravi te je tuženik u obrazloženju svoje odluke dužan navesti sve što je zakonom određeno i propisano jer stranka mora imati uvida u konkretne razloge donošenja takve odluke, a koji razlozi bi trebali biti potpuni, jasni i određeni i uvijek u korelaciji s dispozitivom rješenja.

Polazeći od svega prethodno izloženog je na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a valjalo usvojiti tužbeni zahtjev i osporenu odluku poništiti odnosno odlučiti kao u izreci presude.

U ponovnom postupku tuženik će donijeti novu i zakonitu odluku koja odluka treba biti jasno, precizno i okolnosno obrazložena kako to nalaže mjerodavna odredba članka 98. st. 5. ZUP-a pri tome imajući vidu navode te prigovore tužitelja u tužbi i tijekom ovoga spora te se sukladno članku 81. stavku 2. ZUS-a pridržavati pravnih shvaćanja i primjedbi ovog suda iznesenih u ovoj presudi.

U Splitu, 4. rujna 2020.

SUTKINJA

Mirela Valjan-Harambašić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nije dopuštena žalba na temelju odredbe članka 66.a stavka 1. ZUS-a

Rj. I. Temeljem članka 22. stavak 1. i članka 11. stavak 1. točke 16. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine, broj: 118/18), tužitelj nije u obvezi platiti sudske pristojbe i oslobođen je od plaćanja sudskih pristojbi

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 24.09.2020. 08:25 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/19-01/191	376-08	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-20-06	0	

d2553668

Za točnost otpredka ovlaštenij službenik

Mirna Paradina

